

Régiók Bizottsága vélemény Tárty: „Zöld Könyv a gazdasági migráció kezelésének uniós megközelítéséről”

(2006/C 31/09)

A Régiók bizottsága,

TEKINTETTEL az Európai Bizottság Zöld Könyvére a gazdasági migráció kezelésének uniós megközelítéséről (COM(2004) 811 final);

TEKINTETTEL az Európai Bizottság határozatára, mely szerint az Európai Közösséget létrehozó szerződés 265. cikkének első bekezdése alapján kikéri a Régiók Bizottságának véleményét;

TEKINTETTEL Elnökének február 22-i határozatára, amelyben a „Gazdaság- és szociálpolitika” szakbizottságot megbízza az ide vonatkozó vélemény kidolgozásával;

TEKINTETTEL az 1999-es tamperei, a 2000-es nizzai és lisszaboni, valamint a 2002-es sevillai Európai Tanács következtetéseire;

TEKINTETTEL a Régiók Bizottsága véleményére a családegyesítési jogról szóló tanácsi irányelvet módosító javaslatról (CdR 243/2002 fin) ⁽¹⁾;

TEKINTETTEL a Régiók Bizottsága 2002. május 16-i véleményére (CdR 93/2002 fin) ⁽²⁾ az Európai Bizottságnak a jogszerűtlen bevándorlás közös politikájáról (COM(2001) 672 final) és a közösségi bevándorlási politika nyílt koordinációs módszeréről (COM(2001) 387 final) szóló közleményéről;

TEKINTETTEL a Régiók Bizottsága véleményeire a közösségi bevándorlási politikáról és a közös menekültügyi eljárásról (CdR 90/2001 fin) ⁽³⁾, valamint a tagállamokban menedéket kérők fogadásának minimális követelményeiről szóló tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatról (CdR 214/2001 fin) ⁽⁴⁾;

TEKINTETTEL a Régiók Bizottsága véleményére a harmadik országok tartósan állandó lakhellyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatról (CdR 213/2001 fin) ⁽⁵⁾;

TEKINTETTEL a Régiók Bizottsága véleményeire a nem uniós országok állampolgárainak fizetett munkavégzés vagy önálló gazdasági tevékenység végzése céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről szóló tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatról (CdR 386/2001 rév. 1), és a nem uniós országok állampolgárainak tanulmányi és szakképzési célú vagy önkéntes munka miatt történő belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló tanácsi irányelvre vonatkozó javaslatról (COM(2002) 548 final), (CdR 2/2003 fin) ⁽⁶⁾;

TEKINTETTEL az Európai Bizottság közleményére a migrációs politika integrálásáról az Európai Unió és a harmadik országok közötti kapcsolatokba (COM(2002)703);

TEKINTETTEL tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére a stockholmi Európai Tanács által kért európai bizottsági jelentésről „A munkaerő-piaci részvétel növelése és az aktív öregedés népszerűsítése” témában (COM (2002) 9 final) (CdR 94/2002 fin) ⁽⁷⁾;

TEKINTETTEL az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére a bevándorlásról, az integrációról és a szervezett civil társadalom szerepéről (CES 365/2002) ⁽⁸⁾;

TEKINTETTEL az EK-Szerződés 13. cikkére és az egyenlő elbánás elvét a foglalkoztatás és a munka területén megvalósító tanácsi irányelvre (2000/78/EK), valamint a fajra vagy származásra való tekintet nélküli egyenlő elbánás elvéről szóló tanácsi irányelvre (2000/43/EK);

⁽¹⁾ HL C 73, 2003.03.26., 16. o.

⁽²⁾ HL C 278, 2002.11.14., 44. o.

⁽³⁾ HL C 19, 2002.01.22., 20. o.

⁽⁴⁾ HL C 107, 2002.05.03., 85. o.

⁽⁵⁾ HL C 19, 2002.01.22., 18. o.

⁽⁶⁾ HL C 244, 2003.10.10., 5. o.

⁽⁷⁾ HL C 287, 2002.11.22., 1. o.

⁽⁸⁾ HL C 125, 2002.08.27., 112. o.

TEKINTETTEL az Európai Tanács 2000. júliusi jelentésére: „Sokszínűség és kohézió – A bevándorlók és a kisebbségek integrációjának újabb kihívásai” tárgyában;

TEKINTETTEL az Európai Bizottság dokumentumára a bevándorlásról, az integrációról és a foglalkoztatásról szóló közleményre vonatkozó mélyreható hatástanulmányról (COM(2003) 336 final) (SEC(2003) 694);

TEKINTETTEL a Régiók Bizottsága véleményére az Európai Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és az RB-hez intézett közleményére a bevándorlásról, az integrációról és a foglalkoztatásról (CdR 223/2003) ⁽⁹⁾;

TEKINTETTEL az Európai Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége: a tamperei program mérlege és iránymutatás a jövőre nézve” című közleményére (COM(2004) 401 final);

TEKINTETTEL a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ egyezményre;

TEKINTETTEL a Régiók Bizottságának a „Gazdaság- és szociálpolitika” szakbizottság által 2005. május 3-án elfogadott véleménytervezetere (CdR 82/2005 rev1) (előadó: Alvaro ANCISI, Ravenna városi tanácsának tagja, IT-EPP).

Mivel

- 1) A nagymértékű gazdasági migráció önmagában sem a népesség előregedése, illetve a születésszám csökkenése által előidézett demográfiai problémákat nem oldja meg, sem a munkaerőpiac szükségleteire nem ad egyedül lehetséges választ. A hazai munkaerő-potenciál kihasználása és egyes meghatározott ágazatokban a magasan képzett munkaerő bevándorlásának lehetővé tétele mellett a jobban támogatott bevándorlási hullámok egyre inkább szükségesnek bizonyulhatnak az európai munkaerőpiac szükségleteinek kielégítéséhez, valamint az európai vállalkozások gazdasági versenyképességének fenntartásához;
- 2) a hágai program egyik legfontosabb eleme, a 2004-ben elfogadott új európai menetrend a bevándorlási és menekültügyi politika jövőbeni fejlesztéséért a jogszerű bevándorlással és az illegális munka elleni küzdelemmel foglalkozik; bár a bevándorlás szintjének szabályozása a tagállamok hatáskörében marad, az Európai Bizottságnak politikai tervet kellene kidolgoznia a jogszerű bevándorlással kapcsolatosan még 2005 vége előtt;
- 3) a Zöld Könyv célja az európai intézmények, a tagállamok és a civil társadalom közötti, a jogalkotást megelőző konzultáció elindítása, amely a gazdasági bevándorlók befogadására vonatkozó közösségi szabályozás legmegfelelőbb formáira, valamint arra a többletre vonatkozik, amelyet a közösségi keret elfogadása jelent;
- 4) az új alkotmánytervezés kiszélesíti az EU hatásköreit (III-267. cikk), és előírja, hogy egyrészt az Unió dolgozzon ki egy közös bevándorlási politikát, amelynek célja a bevándorlási hullámok hatékony kezelésének, illetve a méltányos bánásmód biztosítása a harmadik országok azon állampolgárai számára, akik jogszerűen tartózkodnak valamely tagállamban, valamint az illegális bevándorlás és az embercsempészet elleni küzdelem, másrészt, hogy az európai jogalkotás határozza meg a beutazási és fogadási feltételeket, továbbá a tagállamok által kiadott vízumok és tartózkodási engedélyek gyakorlatára vonatkozó szabályokat;
- 5) az új alkotmánytervezés továbbá azt is előírja, hogy európai szintű jogszabályban vagy keretjogszabályban intézkedések állapíthatók meg „azoknak a tagállami intézkedéseknek az ösztönzésére és támogatására, amelyek a (...) harmadik országbeli állampolgárok beilleszkedésének elősegítésére irányulnak”. Ennek során a tagállamok törvényi rendelkezéseinek harmonizálása kizárt. Az RB hangsúlyozza, hogy a tagállamok jogköre a harmadik országbeli állampolgárok munkaerő-piaci hozzáféréseinek szabályozása.

a 2005. július 6–7-i, 60. plenáris ülésén (a július 7-i ülésnapon) egyhangúlag elfogadta a következő véleményt:

⁽⁹⁾ HL C 109, 2004.04.30., 46. o.

1. A Régiók Bizottsága észrevételei

A Régiók Bizottsága

Az RB néhány lényeges kérdésre vonatkozólag, amelyekről a Zöld Könyv vitát nyit,

A harmonizáció lehetséges szintje a leendő közösségi jogalkotásnak köszönhetően

1.1. **megállapítja**, hogy a migrációs politika kialakításának célkitűzései között szerepel többek között rövid- és középtávon gazdasági választ adni az európai demográfiai hanyatlásra, továbbá mindenki számára létrehozni a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, mely célkitűzéseket a Régiók Bizottsága elsődleges fontosságúaknak tart;

1.2. **rámutat**, hogy a nehézségek, amelyekkel a migráns munkavállalók szembesülnek, amikor a gazdasági migráció legális módját szeretnék igénybe venni, a tagállamok e területre vonatkozó politikái közötti koordináció hiánya és az illegális bevándorlás szintje nyilvánvaló összefüggésben állnak egymással;

1.3. **hangsúlyozza** a gazdasági, foglalkoztatási és szociális politikák egymással való kölcsönös összefüggését, mely a munka minőségén, a gazdasági struktúrák modernizációján és az erős társadalmi kohézió alapuló európai szociális modell egyik sajátossága;

1.4. **ugyanakkor megállapítja**, hogy egyes európai régiókban csökken a munkaerő, míg másokban nő a lakosság száma, a helyi szolgáltatási és lakhatási kínálat szintjén megmutatókozó összes problémával;

1.5. **úgy véli**, hogy a jövődő közösségi jogalkotási keretnek meg kell állapítania az EU-n belüli bevándorlók összes kategóriájára alkalmazható átfogó jogi keretet, bár első lépésként kidolgozásra kerülhetne egy olyan politika, amely ágazati megközelítéssel alapul és a migráns munkavállalók egyes csoportjaira (idénymunkások, különleges képzésű munkavállalók, vállalatokon belül áthelyezettek, szolgáltatási tevékenységet végzők) összpontosít;

éppen ezért **támogatja** az Európai Bizottság által a fizetett munkavállalás vagy önálló gazdasági tevékenység folytatása céljából beutazó nem uniós állampolgárok befogadását szabályozó minimumszabályok közös keretének létrehozásáról szóló zöld könyvben javasolt minimum lehetőségét;

sajnálataát fejezi ki, hogy a harmadik országok állampolgárainak fizetett munkavállalás és önálló gazdasági tevékenység folytatása céljából történő belépéséről és tartózkodásáról szóló irányelvre tett javaslat⁽¹⁰⁾, melyet az RB 2002. március 13-i, 386/2001. számú véleményében üdvözölt, nem nyerte el a Tanács támogatását;

1.6. **úgy véli** továbbá, hogy több állammal való egyetértésben gyorsított közös eljárásokat lehetne elfogadni a képzett munkaerő egyes specifikus ágazatokban mutatkozó hiánya esetén. Bármely ilyen eljárást alkalmazó tagállam számára kötelezővé kellene tenni a többi EU-tagállam tájékoztatását, illetve a velük történő előzetes koordinációt;

Migráns munkavállalók befogadási eljárásai, tartózkodási és munkavállalási engedélyek kérelmezése

1.7. **emlékeztet arra**, mennyire fontos az, hogy a vízumpolitika, illetve a tartózkodási és munkavállalási engedélyek kiadására irányuló politika megkönnyítse a migráns munkavállalók beutazását. Éppen ezért azt javasolja, hogy a tagállamok rendelkezzenek egy egységes nemzeti kérelmezési eljárásról, amely egyesített jogcím keretében összekapcsolja mind a tartózkodási, mind pedig a munkavállalási engedélyt egyetlen közigazgatási aktuson belül, ezzel leegyszerűsítve és összehangolva a tagállamokban jelenleg érvényben lévő eltérő szabályokat;

1.8. **emlékeztet** a tartósan letelepedett bevándorlók – akik már jelen vannak a közösségi munkaerőpiacon – mobilitását elősegítő elvre (CdR 337/2004 rév.1);

1.9. **fontosnak véli – mivel** a Tanács 2003/109/EK irányelve 2006-tól elismeri a tartósan letelepedett bevándorlóknak a mobilitáshoz való jogát – fontolóra venni olyan közös minimumszabályok elfogadásának a lehetőségét, amelyek célja a mobilitás megkönnyítése lenne Európa-szerte azon munkavállalók számára, akiknek nincs tartósan letelepedett státusza egy tagállamban, amikor az Unió tagállamai 2004. óta érvényesítetik a munkavállalók szabad mozgásához fűződő jogot; például úgy, hogy munkahelykeresésre alkalmas tartózkodási engedélyt bocsátanak ki, mely lehetővé tenné a leendő munkavállaló számára a megüresedett állásokhoz való hozzáférést. Ezen túlmenően kívánatos lenne a kibocsátó harmadik országokban olyan alapképzés bevezetése, mely bizonyos ágazatokban meghatározó jelentőséggel bírhat, valamint közös *de minimis* szabályok elfogadása az érintett tagállamba történő belépés előtt vagy után megszerzett szaktudás igazolásakor;

1.10. **úgy véli**, hogy az egyes munkavállalók bebocsátását elvileg a számukra megfelelő specifikus munkahely meglététől kell függővé tenni. Bizonyos specifikus munkaerő-piaci ágazatokban azonban, ahol az álláslehetőségekről szóló információ egyúttal nehezebben jut el a származási országba, a migráns munkavállalók legális befogadására irányuló közösségi jogszabályok intézkedhetnének egy olyan ideiglenes tartózkodási engedélyről, amely lehetővé teszi a munkahelykeresést.

Ez az okmány korlátozott ideig lenne érvényes, és az egyes tagállamok kezelnék. Ugyanakkor a jövődő jogszabályalkotásnak szintén figyelembe kell vennie a migráns munkavállaló lehetőségét arra, hogy munkahelyet és tevékenységi területet változtasson, valamint meg kell határozni azt a maximális időszakot, amely alatt a migráns munkavállaló munkanélküli ellátásban részesülhet és amelyet követően a munkahelykeresésre kiadott tartózkodási engedély lejár, és vissza kell térnie származási országába.

Mindazonáltal egy ilyen szigorú követelmény arra vezetne, hogy sok bevándorló továbbra is a csempészmaffiákhoz fordulna. Ezért rugalmasabbnak kellene lenni, ami egyrészt reményt adna a migránsoknak és távol tartaná őket a bünszervezetektől, másrészt lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy a harmadik országok állampolgárait az előre látható munkaerő-szükséglet szerint fogadják be. Mielőtt bármiféle jogszabály születne arról, hogy a származási országba való visszatoloncolás előtt a migráns munkavállaló maximálisan mennyi időt tölthet munkanélküli státuszban, figyelembe kell venni, hogy milyen szinten illeszkedett be a társadalomba, többek között például azt, hogy vele vannak-e a családtagjai, gyermekei iskolába járnak-e, mennyi ideje tartózkodik az országban, valamint hogy a munkanélküli időszak előtt mennyi ideig állt alkalmazásban;

⁽¹⁰⁾ HL C 192, 2002. 08.12., 20. oldal

1.11. **megállapítja**, hogy a közösségi jogszabályozás csak azután tervezhet az egyéni értékelésnél rugalmasabb befogadási eljárásokat – mint például a zöld kártya – az átmeneti vagy tartós munkaerőhiány esetén fellépő munkaerő szükséglet kielégítésére, miután egy olyan számítógépes rendszert állít fel, amely európai szinten lehetővé teszi az állásajánlatok, valamint a felvételre jelentkező migráns munkavállalók kiválasztására vonatkozó közös szabályok kidolgozásának megismerését és nyilvánosságra hozatalát;

1.12. **úgy véli**, hogy a tartózkodási és a munkavállalási engedély lehetséges összekapcsolásának kérdését nem kell európai szinten szabályozni, hanem az egyes államok saját szabad választására kell azt bízni azt a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásával.

Jogok, kísérő intézkedések és együttműködés a harmadik országokkal

1.13. **megállapítja**, hogy megfelelő jogszabályok bevezetése szükséges közösségi szinten a külföldi állampolgárságú migráns munkavállalók alapvető polgári és szociális jogainak biztosítása érdekében;

1.14. **emlékeztet** annak szükségességére, hogy korlátozni kell a harmadik országokból történő agyelszívást, és támogatni kell a harmadik országokat annak érdekében, hogy mind a befogadó, mind a származási ország számára fenntartható szintre, valamint valós szükségleteikre lehesen korlátozni a bevándorlást (CdR 223/2003): a migráns munkavállalók származási országában a szegénység mérséklésére, az élet- és munkakörülmények javítására, a munkahelyteremtésre és a képzés fejlesztésére irányuló stratégiák hosszú távon hozzájárulnak a migrációs áradat normalizálásához;

1.15. **úgy véli**, hogy az együttműködési intézkedések keretében lépéseket kell tenni a képzés, a szakképzés és a felvétel támogatása érdekében a származási országban, és hogy hasznos lenne a határmenti országokkal, a szomszédos országokkal vagy a nagyobb bevándorlási hullámokban érintett országokkal két- vagy többoldalú egyezményeket kötni a beléptetésre vonatkozó preferenciák meghatározásához;

A helyi és regionális önkormányzatok kiemelt szerepe

1.16. **emlékeztet** a regionális és helyi dimenzió jelentőségére a gazdasági migráció esetében, tekintettel annak a munkaerőpiacra és a helyi és regionális illetékességtől függő szolgáltatásokra (szociális ellátás, oktatás, bérlet stb.) gyakorolt hatására; ezért ezt a körülményt az említett helyi és regionális önkormányzatok számára a bevándorlók integrációjának céljából kiutalt közösségi alapok fényében meg kell vizsgálni;

1.17. **hangsúlyozza** a helyi önkormányzatok alapvető szerepét a biztonság és társadalmi kohézió tekintetében, amelyek minden gazdasági migrációs politika alapvető aspektusai;

1.18. **megjegyzi** azonban, hogy a migráns munkaerő tipológiáját és volumenét nem csupán a nemzeti szükségletek függvényében, hanem a regionális és helyi önkormányzatok javaslatainak figyelembe vételével kell meghatározni;

1.19. **úgy ítéli meg**, hogy a helyi és regionális önkormányzatok alapvető szerepet játszhatnak a migráns munkavállalók

társadalmi integrációjában, kulturális és nyelvi képzésében, szakértelmük megszerzésében és tanúsításában, valamint a harmadik országokkal közös és a migráns munkavállalók képzését célzó együttműködési folyamatokban való részvételben.

2. A Régiók Bizottsága javaslatai

A Régiók Bizottsága

2.1. **hangsúlyozza** – az alkotmány szerződés rendelkezéseit **figyelembe véve** – a bevándorlási és foglalkoztatási politikák közötti szoros kapcsolatot (VIII-137 g cikk), következésképpen **úgy ítéli meg**, hogy a Régiók Bizottságával történő konzultáció kötelező kell, hogy legyen a Zöld Könyv folyamánként meghatározott szabályokra vonatkozó kérdésekben;

2.2. **sürgősen** minden tagállamot, hogy ratifikálja a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ egyezményt;

2.3. **úgy ítéli meg**, hogy az európai szint a legmegfelelőbb a bevándorlással és a munkaerőpiacra kapcsolatos problémák megoldására; mindazonáltal különös figyelmet kell fordítani a beutazási és tartózkodási feltételek meghatározására egyrészt annak érdekében, hogy minden ellentmondás elkerülhető legyen az államok azon jogával kapcsolatban, hogy harmadik országok állampolgárai számára megszbadják a beutazás nagyságrendjét, másrészt azért, hogy ez a jog ne sértse más tagállamok érdekeit; a túlságosan korlátozó feltételek nem tennék lehetővé azon tagállamok számára, amelyek meg szeretnék nyitni határait a migráns munkavállalók meghatározott tömege előtt, hogy megtegyék ezt, ami súlyos következményekkel járna gazdasági versenyképességükre nézve nemzeti vagy regionális szinten; ezért azt **javasolja**, hogy a befogadási kritériumokra vonatkozó jövőbeli jogalkotási aktusokat a különböző nemzeti, regionális és helyi adottságokkal való alapos összeegyeztethetőségi elemzés kísérje;

2.4. **javasolja**, hogy – **figyelembe véve** egyrészt azt a hozzáadott értéket, amit a közös szabályozás nyújthat, másrészt a nemzeti politikák transznacionális aspektusait, valamint azt, hogy egy állam politikája milyen hatással lehet a másikra –, ezt a többletértéket meg kellene jeleníteni a leendő jogalkotás érdekében, és hogy meg kellene vizsgálni azokat az aspektusokat, amelyeknek nincs transznacionális következménye és hatékonyabban szabályozhatók nemzeti szinten;

2.5. mivel a Zöld Könyv (jogalkotást megelőző konzultáció) nem pontosítja, hogy mi legyen a leendő jogszabályi eszköz, **úgy véli**, hogy megfelelőbb lenne egy irányelvet elfogadni, amely egyrészt iránymutatásul szolgálna a nemzeti politikák számára, és tiszteletben tartaná az államok autonómiáját sajátosság szempontjaikat illetően a döntéshozatalban, valamint a regionális és helyi jellegzetességek elismerésében, másrészt olyan iránymutatást adna a belépési és letelepedési feltételekkel kapcsolatban, melynek segítségével elkerülhető, hogy egy tagállam ezirányú politikája káros hatással legyen a többiére. Az irányelvnek következésképpen elegendő rugalmasságot kellene biztosítani a tagállamok számára többek között a kifejezetten regionális és helyi jellegzetességek tiszteletben tartására;

2.6. ezenkívül **úgy véli**, hogy a szociális és polgári jogok meghatározását elősegítendő megfontolásra érdemes egy megfelelő szabályozási eszköz;

2.7. **javasolja**, hogy a jogalkotást megelőző konzultáció a lehető legszélesebb körű legyen, és vonja be a regionális és helyi önkormányzatokat, amennyiben maga az Európai Bizottság is fontos szereplőnek tekinti őket a bevándorlási politika területén;

2.8. mivel a szöveg csak érintőlegesen utal a regionális és helyi aspektusok figyelembe vételének szükségességére (zöld könyv 8. o.), **kéri** az Európai Bizottságot, hogy erőteljesebben és jogalkotói szinten ismerje el a regionális és helyi önkormányzatok szerepét annak eldöntésében, hogy a munkaerőpiac mely szelete igényli a migráns munkaerőt.

Továbbá ismét **emlékeztet** egy olyan program szükségességére, amelynek célja a tapasztalatcsere a migrációs politika alkalmazásánál bevált gyakorlatok esetében, és **javasolja**, hogy az Európai Unió támogassa a regionális kapcsolattartó pontok létrehozását a migráns munkavállalók iránt érdeklődő vállalatok számára a munkaerőhiány problémájával való szembenézés és a gazdasági fejlődés elősegítése végett.

Brüsszel, 2005. július 7.

Hasznosnak ítélné a gazdasági migrációs politika regionális és helyi dimenziójának, valamint a helyi és regionális szinten javasolt intézkedések gazdasági és szociális hatásának és az e célokra szükséges pénzügyi támogatásoknak a külön értékelését.

Magának az RB-nek is **fel kellene használnia különböző eszközöket** (tanulmányok, felmérések, meghallgatások, konferenciák, kérdőívek) a hatásvizsgálat megkezdéséhez a bevándorlási és integrációs politikák jobb szabályozása és koordinációja érdekében;

2.9. **mivel** az Európai Bizottság kitart amellett, hogy a leendő intézkedéseknek minimalizálniuk kell a tagállamok és a harmadik országok adminisztrációs terheit, azonban nem utal közvetlenül a költségek problémájára – míg nyilvánvalóan számos intézkedés ezzel fog járni –, **szükségesnek ítéli** azon adminisztratív és pénzügyi korlátok felmérésének megkezdését, amelyeknek a regionális és helyi önkormányzatok ki lennének téve a tervezett intézkedések következtében; mivel egyes programok különösen költségesek, hatástanulmány elvégzése szükséges; ezeket a programokat az érintett államnak és az EU-nak közösen kellene finanszíroznia, tekintettel arra, hogy a programok tartalmának meghatározásában és azok lefolytatásában a helyi illetékesség természetesen nem vitatott.

A Régiók Bizottsága

elnöke

Peter STRAUB
